

عنوان مقاله:

عناصر تراژیک داستان مرگ خسرو و شیرین در منظومه خسرو و شیرین نظامی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی گراوند - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ایلام

سلیمه واحدی طلب - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

تراژدی در شکل اصیل و یونانی خود، هنری نمایشی و تقلید از یک عمل جدی است که علاوه بر برانگیختگی حس ترحم و ترس سبب تزکیه این عواطف نیز می شود. این نوع از هنر به ابزاری چون صحنه نمایش، ورود و خروج همسرایان، طول معین و مفاهیمی ویژه خود نیاز دارد تا بتواند لذت ویژه خویش را در مخاطب برانگیزاند. خسرو شیرین نظامی گنجوی- اثر منظوم عاشقانه - حاوی داستان هایی است که با ایجاد شبکه ای از روابط علی و معلولی به فاجعه هایی ختم میشود که پالایش روح خواننده را در پی دارد و میتوان آنها را تراژدی نامید. در این پژوهش عناصر تراژیک داستان مرگ خسرو و شیرین از این منظومه مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید در این داستان به جز عنصر بازشناخت و در پی آن آگاهی تراژیک، تمام بنمایه ها و مفاهیم تراژدی وجود دارد و میتوان آن را به این طرز خاص نزدیک دانست

کلمات کلیدی:

نظامی، خسرو و شیرین، تراژدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1197199>

